

hvervsmæssigt af den skattepligtige, samt på visse andre nærmere bestemte udgifter. Formuleringen af bestemmelsen tager herved højde for, at afskrivningslovens område efter forslaget udvides væsentligt, således at der i loven bliver hjemmel til afskrivning på udgifter til en række aktiver m.v., der tidligere er blevet afskrevet med hjemmel uden for afskrivningsloven, f.eks. immaterielle aktiver.

Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes samtidig en grundlæggende betingelse for adgangen til at foretage skattemæssig afskrivning, nemlig kravet om erhvervsmæssig benyttelse.

Kapitel II indeholder regler om afskrivning på driftsmidler og skibe. Kapitel II indeholder som indledning – i §§ 2 – 4 – visse fælles regler med en række generelle betingelser for at påbegynde og foretage afskrivning på driftsmidler og skibe. De øvrige bestemmelser i kapitel II er opdelt ved to underoverskrifter om henholdsvis udelukkende erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe (§§ 4 – 10) og delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler og skibe (§§ 11 – 13). Denne struktur har til formål at gøre reglerne mere overskuelige.

Kapitlet indeholder – med en række ændringer – regler, der svarer til den gældende lovs afsnit I om udelukkende erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler, de dele af samme lovs afsnit III om skibe til erhvervsmæssig brug, der alene omhandler ordinær afskrivning på skibe, samt den gældende lovs afsnit II om driftsmidler, der benyttes både til erhvervsmæssige og til private formål.

Kapitel III indeholder reglerne om afskrivning på bygninger, installationer, hjemfaldspligtige ejendomme m.v. og dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter. Området svarer til den gældende lovs afsnit IV og afsnit IV B.

Den gældende lov indeholder en udtømmende fortegnelse – positivliste – over alle de typer bygninger, der efter deres anvendelse er afskrivningsberettigede. I lovforslaget foretages derimod en negativ afgrænsning af de bygninger, hvorpå der kan afskrives. Der er dog ikke tilsigtet nogen væsentlig udvidelse af kredsen af bygninger, hvorpå der kan afskrives. Samtidig ophæves med forslaget den gældende sondring mellem »litra a- og litra b-bygninger«. Alle bygninger afskrives efter forslaget med samme afskrivningssats. Endvidere sidestiller forslaget installationer, der udelukkende tjener erhvervsmæssigt benyttede bygninger, hvorpå der efter forslaget kan afskrives, med de nævnte bygninger. Det betyder, at de nævnte installationer behandles som en bestanddel af de nævnte bygninger og afskrives som disse.

Efter den gældende afskrivningslov kan bygninger, der er omfattet af denne lovs § 18, stk. 1, litra a, –

driftsbygninger inden for industri og landbrug m.v. – afskrives med indtil 6 pct. årligt, indtil 60 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 2 pct. årligt af anskaffelsessummen.

Bygninger, der er omfattet af den gældende lovs § 18, stk. 1, litra b, kan efter de gældende regler afskrives med indtil 4 pct. årligt, indtil 40 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med 1 pct. årligt af anskaffelsessummen. Dette gælder bl.a. for biografer, teatre, hoteller, restauranter, skoler m.v.

Installationer i afskrivningsberettigede bygninger kan efter den gældende afskrivningslov afskrives med indtil 8 pct. årligt, indtil 80 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 4 pct. årligt af anskaffelsessummen.

Installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger afskrives efter den gældende afskrivningslov med 4 pct. af anskaffelsessummen årligt.

Efter forslaget kan alle afskrivningsberettigede bygninger og installationer afskrives med indtil 5 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 20 år.

Efter den gældende lov er afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger bundne afskrivninger, hvilket indebærer, at afskrivningerne ikke kan udstrækkes over en længere periode end den, der svarer til, at installationen bliver afskrevet ved årlig anvendelse af den maksimale sats.

Ved forslaget gøres afskrivning på særlige installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger nu ubundne, således at den skattepligtige efter forslaget selv vælger afskrivningsperioden.

Ved kapitel III foreslås endvidere nogle justeringer af reglerne om det såkaldte »straksfradrag« for årlige udgifter til ombygning eller forbedring inden for 5 pct. af et beregningsgrundlag samt justeringer af reglerne om afskrivning på bygninger, hvoraf kun en del anvendes til formål, der berettiger til afskrivning – de såkaldt »blandet benyttede« bygninger.

Ved kapitel III foreslås endvidere reglerne om beskatning af genvundne afskrivninger på bygninger og installationer ændret, således at der – i overensstemmelse med personskatteudvalgets anbefaling – gives fradrag for tab ved salg af afskrivningsberettigede bygninger og installationer, når tabet er udtryk for en uafskreven anskaffelsessum. Samtidig udvides disse regler efter forslaget til også at omfatte genvundne afskrivninger og tab på afskrivningsberettigede installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger.

Ved kapitel III foreslås også reglerne om de skattemæssige følger af en skade, der indtræder på en